

zoviti kakor stari, in zato tudi staroklasiški metri, kakor Safin, Alkejev verz itd. v novejših jezikih niso tako krepki in čutni kakor v grškem in latinskem jeziku. Nekoliko si pomore pesnik s srokom ali z rimo, ker dobé zlogi krepkejši naglas, ako se ponavljajo. Srok je torej v poeziji umetniški utemeljen ter ni morebiti kaka pesniška igrača, in nevedno ravna, kdor ga zmetuje ali odpravlja. Vendar mora biti srok čist in blagoglasen, ako naj okreпча naglas. Vsak nepopoln in nečist srok je brez pomena in je odveč.

Naravno je tudi, da je srok krepkejši, ako se več zlogov ponavlja. Zato je ženski srok veliko lepši in krepkejši in bolj plastičen kakor moški srok, ker se ponavljata v prvem dva, v drugem pa jeden zlog. Krepkejše se glasi n. pr.: „cénil — preménil“ kakor ceníl — premeníl, in jednako je tudi krepkejše „cénimo — preménimo“, nego cenímo — premenímo. Iz poslednjega se tudi vidi, da kranjski naglas, ki teži bolj proti koncu, ni tako ugoden kakor štajerski, ki ostaja bolj na deblu. Pesnikom je

Kraška kuhinja. (Narisał M. Stržen.)

treba na to paziti in iz arhitektoničnih in plastičnih ozirov rabiti bolj štajerski naglas, ne pa nagibati h kranjskemu, ker je — lažji. Zaradi poudarka, katerega dobé rime po sroku, je pesniku paziti tudi na to, da stojé na rimanih mestih le važne besede, t. j. besede, na katerih sloni misel celega verza ali stavka, ne pa kake nepomenljive besede ali celó prazne partikule n. pr.: „je“, „se“, „ne“, „tudi“ in dr. Da pesniki v tem oziru radi grešé, znano je dovolj. Vendar ni tukaj umestno, segati dalje v ta predmet. Tako smo dospeli do konca te razprave.

Iz vsega, kar smo premišljevali, razvidimo, da je plastika v poeziji bistvene važnosti in da poezija brez plastike ne more doseči nikoli svojega visokega umetniškega namena. Priča za to je, da se pri dobrih pesnikih obilno nahaja, zlasti pri Homerju, čegar poezija je prav zaradi čutnega in plastičnega značaja še vedno tako lepa in živahna kakor pomladansko jutro, sveža in blesteča kakor jutranja rosa, in krepka in čvrsta kakor mladost. Ako smo vsaj nekoliko ustregli pesnikom in njihovim prijateljem, dovolj nam je to plačila.